

již splatných. Tím poskytuje věřiteli odškodňovací dluhopisy tak jak jsou, ne teprve po oddělení splatných již kuponů. Dlužník, jenž podle § 15 sprostěn jest úplně kapitálového dluhu, nemůže se domáhati ještě další výhody, t. j. kuponů splatných až do zaplacení dluhu. Kdyby byl zákon chtěl přiznati dlužníku i tuto další výhodu, byl by tak musil učiniti výslovně, neboť jinak to z něho neplyne.

Čís. 10536.

V mimosoudní výpovědi musí býti údaje, vyznačené v § 562, odstavec první a druhý, c. ř. s., nikoliv však i návrhy tam uvedené. Jen, má-li míti účinky soudní výpovědi, musí vyhovovati předpisům § 565, třetí odstavec, c. ř. s. Pak jest exekucním titulem podle § 1 čís. 18 ex. ř. Chce-li vypovídaný odvrátiti účinky mimosoudní výpovědi, musí proti ní podati v zákonité lhůtě u soudu námitky.

Písemnou mimosoudní výpověď není třeba doručiti straně do vlastních rukou. Stačí, byla-li doručena podle předpisů o náhradním doručování doporučených listovních zásilek.

(Rozh. ze dne 14. února 1931, Rv II 903/30.)

Pronajímatel dal nájemci výpověď z pronajatých místností mimosoudní výpovědí, proti níž nebyly podány námitky. Žalobu o vyklizení místností procesní soud první stolice zamítl, odvolací soud uznal podle žaloby. Důvody: Odvolání jest odůvodněno. Prvý soud právně pochybil, maje za to, že výpovědí nebyla zrušena nájemní smlouva, ježto výpověď nemá náležitostí §§ 562 a 565 c. ř. s. a že bylo by potřebí řádné výpovědi ke zrušení nájmu, nikoliv vyklizovací žaloby. V souzeném případě, jak jest mezi stranami nesporno, byla dána výpověď mimosoudní písemná, jež byla doporučeně zaslána na adresu žalované. To stačí, by jí bylo přivedeno zrušení nájemního poměru mezi stranami ohledně vypovídaných místností. Pravdu má odvolatel, tvrdě, že bylo věcí žalované, by podle § 567 c. ř. s. podala proti výpovědi soudní námitky, chtěla-li se vyvarovati toho, by nenastalo zrušení nájemního poměru, a jest proto potřebí v tomto sporu zabývati se jen otázkou, zda námitky tyto byly podány, čili nic. Ježto jest nesporno, že námitky nebyly podány, trvá účinek výpovědi, dnem 28. února 1930 jest považovati poměr mezi stranami ohledně obchodních místností, který jest, jak z předloženého nesporného opisu smlouvy ze dne 25. ledna 1927 plyne, i poměrem nájemním, za uhaslý a, ježto žalovaná nevyklidila dosud místnosti, právem se domáhá žalující strana jich vyklizení žalobou. Ostatní stranou žalovanou uplatňované námitky lze nechat mimo úvahu, ježto pro posouzení sporné otázky jsou nerozhodné. Jen ohledně toho, že výpověď žalované nebyla doručena, budiž podotknuto, že svědkové potvrdili, že výpověď došla, že ji manžel žalované vzal na vědomí a okolnost, že svědci nesdělili výpověď žalované, nelze přičísti k tíži

straně žalující, ježto stačí, že výpověď žalované skutečně dala, ji do jejího bytu odeslala.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Odvolací soud vyhověl žalobnímu nároku z důvodu, že pronajímatel dal nájemkyni mimosoudní výpověď ze sporných místností doporučeným dopisem, a že námitky proti ní nebyly podány. Tím nastalo zrušení nájemního poměru a žalobní nárok, by najaté místnosti byly vyklizeny, jest odůvodněný. Žalovaná napadá tento rozsudek z dovolacích důvodů § 503 čís. 2, 3 a 4 c. ř. s. Jest se obíratí předně právním posouzením věci. Podle nájemní smlouvy, která byla ve sporu předložena a proti jejíž pravosti nebyly vzneseny námitky, bylo k ukončení nájemní smlouvy třeba tříměsíční výpovědi — lhostejno, zda mohla počítí a skončítí kdykoli či podle kvartálu a zda podle stanov družstva byla přípustná. Výpověď byla dána dopisem ze dne 7. listopadu 1929 k 28. únoru 1930. Výpověď z nájmu jest jednostranným projevem vůle strany ke straně, že vypovídatel chce nájemní poměr zrušití (§ 1116 obč. zák.). Zákon pro ni nepředpisuje určitou formu. Aby se dosáhlo účinku podle hmotného práva, může býti dána výpověď v jakékoli formě. Může tudíž býti dána i mimosoudně doporučeným dopisem, jakž se stalo v souzeném případě. Mimosoudní výpověď musí podle § 565 druhý odstavec c. ř. s. obsahovati údaje v § 562 odstavec první a druhý c. ř. s. vyznačené, tedy předmět a čas, nikoli však i návrhy tam uvedené. Jen má-li mítí účinky soudní výpovědi, musí vyhovovati předpisům §§ 565, třetí odstavec, c. ř. s. Pak jest exekučním titulem podle § 1 čís. 18 ex. ř. (Gl. U. n. ř. čís. 7524). Chce-li vypovídaný odvrátití účinky mimosoudní výpovědi, skončení nájemního poměru, musí proti ní podle § 566 c. ř. s. v zákonné lhůtě podati u soudu námitky (sb. n. s. čís. 687, 2766, 8251), jinak by výpověď nabyla moci, nájemní poměr by uplynutím výpovědní lhůty zanikl. Z úvahy, že mimosoudní výpověď může býti dána v jakékoli formě — tedy i ústně — a z předpisu § 565 c. ř. s. plyne, že písemnou mimosoudní výpověď není třeba doručovati straně do vlastních rukou. Předpis § 564, první odstavec, c. ř. s. o doručení podle předpisů platných pro doručování žalob tu neplatí. V souzeném případě byl doporučený dopis, obsahující výpověď, doručen nejbližším příbuzným žalované, muži a dceři, tudíž řádně podle předpisů o náhradním doručování doporučených listovních zásilek (§ 127 poštov. řádu ze dne 22. září 1916, čís. 317 ř. zák., sb. n. s. čís. 837, 1087, 8245). Stačilo, že se žalovaná o výpovědi dozvěděla. Žalobce nebyl povinen dokazovati, že žalovaná ji dostala do rukou. Řízení není neúplné, když odvolací soud nezjistil, že se to stalo. Nerozhodno jest, zda důvodem pro výpověď bylo, že žalovaná zůstala nájemné měsíc dlužna, a zda žalující družstvo mělo podle stanov právo ji vypovědětí. Není tudíž odvolací řízení neúplné ani proto, že tyto okolnosti nebyly zjištěny. Výtká dovolatelčina, že rozsudek odvolacího soudu odporuje spisům, uváděje, že jest nesporno, že

žalované byla dána mimosoudní výpověď, jest bezdůvodná, neboť jde vlastně o právní posouzení, zda výpověď byla dána řádně. Skutečnost, že dopis o výpovědi byl na adresu žalované odeslán, není sporná. Dovolání z dovolacích důvodů § 503 č. 2 a 3 c. ř. s. jest bezdůvodné. Právní posouzení věci odvolacím soudem je správné, neboť žalobce dal žalované mimosoudní výpověď z místností, o něž jde, tato nepodala proti ní námitek, tím byl nájemní poměr podle § 1116 obč. zák. zrušen a žaloba na vyklizení jest odůvodněna.

Čís. 10537.

Pro spor o odškodné podle § 75 náhr. zák. jest příslušným řádný soud, nikoliv paritní komise, třebas jest ve sporu řešiti jako předurčující otázku, zda žalobce opustil zaměstnání u žalovaného důvodně, kterou by jinak podle směrnic byla povolána řešiti paritní komise.

(Rozh. ze dne 16. února 1931, R I 4/31.)

Zemědělský dělník domáhal se na zaměstnavateli náhrady škody 7.200 Kč, již prý utrpěl tím, že jeho služební poměr jako kočího na bývalém velkém majetku pozemkovém, přikázaném Státním pozemkovým úřadem žalovanému, předčasně zanikl a žalovaného jako zaměstnavatele stihá zavinění na předčasném žalobcově vystoupení ze služebního poměru. Soud první stolice odmítl žalobu pro nepřislušnost. Rekursní soud k žalobcovu rekursu zrušil napadené usnesení i s předchozím řízením jako zmatečné a odmítl žalobu pro nepřípustnost pořadu práva. Důvody: Ježto byla žalovanou stranou namítnuta též nepřípustnost pořadu práva, k níž jest podle § 240 třetí odstavec c. ř. s. vezdy přihlédnouti z úřadu, a první soud o této námitce dosud nerozhodl, jest ji rekursním soudem uvážiti, ano následkem opravného prostředku podle zákona přípustného jest mu prozkoumati napadené usnesení v mezích rekursních návrhů (§§ 514, 526 a 462 první odstavec c. ř. s.). Námezdní smlouva, jak jest mezi stranami nesporno a jak také vidno z rozhodnutí okresní paritní komise pro zemědělskou práci, opírá se o směrnice pro úpravu pracovních a námezdních poměrů čeledí a dělnictva zemědělského v Čechách na rok 1926. Směrnice tyto ustanovují v odstavci třetím § 4, že ve sporech, jež nebylo lze vyřešiti tím, že si každá ze stran ustanoví po důvěrníku, jest žádati rozhodnutí příslušné okresní paritní komise pro práci zemědělskou, jejíž rozhodnutí jest pro obě strany závazné. Komise ta rozhodne, která ze stran hradí výlohy sporu. Proti straně, která by se rozhodnutí paritní komise nepodrobila, lze nastoupiti cestu práva. Odvolání z rozhodnutí okresní paritní komise k zemské paritní komisi jest přípustné jen ve věcech zásadního rázu (odstavec čtvrtý téhož §). Pro rozhodování ve sporech zásadního rázu s vyloučením sporů osobních jest při zemském poradním sboru zemská paritní komise pro práci zemědělskou, jejímž rozhodnutím se musí obě strany podrobiti (odstavec šestý téhož §). Z těchto ustanovení jest jasno, že